

המולטימיליונר והנשואה - סוף הרומן

המיליונריות

הולכות

להיות

פקידות

כל בוקר בשעה שבע יוצאות מתל-אביב לשדה-התעופה לוד שתי מכוניות פרטיות, כשבכל אחת נוהגת אשה העושה רושם יקר. הרושם נכון. אחת מהן היא **ששה אקרמן**, בתו של המיליונר **גד מכנס**, שהיא אמא לבן שגמר צבא. והשנייה **עלי זה דומני**, אשתו של **מאיר דומני**, יצואן ידוע. שהיא סבתא.

למרות הגיל, ולמרות המעמד — לא תאמינו בגלל מה נוסעות שתי אלו כל בוקר ללוד: כדי להסתפק בקורס פקידות הזמנות של אלי-על.

כמו שעון הן מגיעות בזמן, מחנות את מכוניותיהן במגרש ונכנסות לכיתה, לבית שות הדר וסדויות יהלומים, לומדות לצידן של חתיכות צעירות שצריכות את זה בשביל הפרנסה במקרה.

הן גם תלמידות טובות, מסתבר. אבל זו לא חוכמה. כי הן היו תלמידות טובות עוד כשלמדו יחד בסמינר למורות, כאשר שתיהן היו עדיין צעירות בכמה שנים סוריות. ובכלל לא נשות עשירים.

למה הן עושות את זה? לא יודעת. "מעניין ללמוד" מסבירה לי ששה. "אם אני בוד בזה? לא יודעת עוד."

אם כן — אני מוכרחה ללכת לראות ב' מו עיני, איך שתי נשות החברה הגבוהה עומדות ומוכרות כרטיסים. זה מה שנקרא וגר זאב עם כבש.

למרות ההתחרות המקומית, ידע קלור לט-פר לידים בלונדון כי דיצה הבטיחה לו להתגרש מבעלה, וכי הם עומדים להתחתן. דיצה וצ'ארלס היו נראים, בעת שהותם בלונדון, במקומות-הבילוי המפוארים ביותר. לפני פחות משנה היא קיבלה אלפא רומי-או ספורט, לבנה עם ריפוד שחור — ב' עוד בעלה ממשיך לנסוע באותה מרצדס כחולה-כהה שלו כבר יותר משנתיים.

לונדון והאלפא לא היו החידושים היחידים אצל דיצה. בניגוד לאנטיסטיה שלה מאז ומתמיד ליהלומים, החלה בתקופה האחרונה לנקר את עיני ידדותיה בסבעת יהלום ענקית, שאם היא פחות מארבעה חמישה קאראט, אני מוכנה לבלוע אותה על המקום.

ואו, בשיא פריחתו, נמוג הרומן. בסודי סודות, אבל בצורה אבסולוטית.

וגם לא כל-כך אלגנטית, לצערי. מה קרה? קלור, שהיה בארץ ועמד לה-זור ללונדון, התכונן לעשות את זה עם דיצה. קבע איתה פגישה במפתח כליבו שלום, שם היא היתה צריכה לאסוף אותו במכרזי ניהל לשדה-התעופה.

המכונית הגיעה בזמן. אלא שבמקום דיצה, היה שם ברוך, בעלה. "דיצה לא תחתי תן איתך לעולם," הודיע בעל המיליונר. מה שהוא התכוון להגיד — רומן רומן, אבל יש גבול.

קלור קיבל את הידיעה קשה. צחוק צחוק, אבל הוא כנראה אהב את הצברית השחורה חורת ברצינות. הוא עלה למרומי מיגדל שלום. למשרדו של שותמו הישראלי, המיליונר **מרדכי מאיר**, ולדבריו משהי שמקורבת לעניינים, פרץ בכני כמי ילד. או כמו גבר מאוהב.

מעונו שבמכון וייצמן. ובאותה ארוחה מפר-ארט, בה השתתפו כמעט כל השמן וה-סלט של ישראל, התחיל הרומן הגדול. מאז, במשך כל השנים הללו, היתה די-צה סטה כל פעם לשלושה-ארבעה ימי סופ-

דיצה חבס

שבוע בלונדון, וגם קלור מצידו היה מגיע ארצה לעיתים תכופות. מה שלא הפריע לדיצה, ורך אגב, לשמור על קשר סופר-עם מעריץ אחר, ישראלי, **גבר נשון** ה-תופס עמדה בכירה ביותר בתחומה. אך

אחד הרומנים הנוגעים ביותר ללב — לזכר, בכל אופן — נסתיים בימים אלו, בצורה נוגעת ללב. כלומר — עלידי הבעל. אני מתכוונת לרומן הממושך בין המיליונר היהודי האנגלי **צ'ארלס קלור** לבין ארת היפהפיות הגדולות של ישראל — **דיצה חבס**, בתו של **ח"כ יוסף תמיר** ואשתו של **ברוך חבס**, מאילי ענף הי-עורות בארץ.

אם לדעתי אתם שואלים, דיצה היא אחת הנשים הבודדות בארץ שמתאים לה התואר פאם פאטאל. היא אמנם כבר אמא לשלושה ילדים, אבל למרות זאת היא יכולה להתחרות, מבחינת כוח ההשפעה שלה על גברים, בכל חתיכות דיונגוף הנוצצות, אפילו לו אם הן בחצי הגיל שלה. שכן נוסף לפנים נהדרות, עיניים מקסימות, וגוף הלוח-אי על כולנו — יש לה גם אישיות. זה במחילה, קצת יותר קשה לרכוש אצל הי-ספרית שבפינה.

לא פלא אם כן, אתם מבינים, שכאשר המיליונר הקשיש, הבקי בהוויות העולם ו-חתיכות התבל, ראה אותה — הוא התאהב במבט ראשון.

זה קרה לפני כשלוש שנים, בארוחת ערב קטנה ש**פוקה חירש** ערך לכבוד כמה ידידים במלון סרתון בתל-אביב. בין הנוכחים שם היו דיצה ובעלה מחד — דבר די טבעי, כי אצל פוקה ארוחת ערב ראו-ייה לשמה לא הולכת בלי כמה יפהפיות — וקלור מיוחד. כגברים רבים לפניו, שלח המולטימיליונר מבט אחד ביטהפיה הי-שחורות — והלך לאיבוד.

דיצה עוד לא הספיקה לעכל את הארו-חה של פוקה, וכבר הוזמנה לארוחת ערב נוספת. כן, נישחתם נכון. אצל קלור, ב'

שיש, לא הפכתי להיפית — כלום. התפקיד רק שיחרר אותי וחסיר ממני את הבושה" — אבל ההופעה ערב ערב השפיעה בכל זאת.

מה היה נגמר מזה — אינני רוצה אפילו לדמיין לעצמי, למרבית המזל, אינני צריכה. "שיער" נגמר, העניין נג-מר, ושלוש על ישראל.

"שיער" איננו הסיבה הבטוחה ביותר לאשה שבעלה מעבר לים — מה עוד שהיא בשנה השביעית לאהבתה — שזו שנה מסוכנת מאוד כידוע. בדיוק כמו הראשונה והשנייה וכל האחרות. אבי-בה אמנם לא אשה פורקת עול, ואפילו היא עצמה מעידה על עצמה שהתפקיד לא שינה אותה — "לא התחלתי לעשן

אביבה פז ומשה אפרתי

איך הציל "שיער" את שיילה

המחזמר "שיער", שירד השבוע, עשה דברים רבים לאנשים רבים. לאביבה פז הוא נתן דחיפה רצינית לקריירה שלה, כשהתאפשר לה להופיע בתפקיד שיילה. אבל את התועלת הרבה ביותר מהמחזה היא הפיקה לא מזה שהוא הופק — אלא מזה שהוא פסק. לוא היתה ההצגה נמשכת, היתה גם אביבה נמשכת — יותר מדי.

אביבה בת ה-27, שילדה בן לפני שבע חודשים, נשואה למשה אפרתי, הרקדן הראשי של להקת "בת-שבע" ו-אחד החתיכים הרציניים בארץ, הדומה לצירוף של איב מונטאן ולוחם שוורים ספרדי. זוהי אהבה ישנה, שהתחילה ב-רומן שנמשך ארבע שנים, והמשיכה ב-נישואים שנמשכים כבר שלוש שנים. משה, בן אחת המשפחות הירושל-מיות הספרדיות הוותיקות ביותר, הס-כים שאביבה תופיע בתפקיד שיילה — בתנאי שלא תתפשט. אביבה הסכימה, נחייטה שיילה, ומשה יצא לארצות-ה-ברית לסיבוב עם להקת "בת-שבע".

גירושין מס. 2 של החאומה מס. 1

פעם זו תמי ופעם זו רינה, אבל מישהי מבין שתי נערות הזורה התאומות, **תמי רינה רמון**, מוכרחה להיות לי תמיד בחזשות.

אז הפעם זו תמי, שהגישה בשבוע שי-עבר בקשת גירושין מבעלה, **צביקה סמילוביץ**. הם אמנם התחתנו לפני פחות משנה — אבל בכל זאת.

צביקה, שהיה בזמנו מציל ובעל מנדים בבאר-שבע, החליט, כשהתחתן עם תמי, לפי-תוח קריירה חדשה. הם נסעו ללונדון, ושם הוא התחיל ללמוד בימיו קולנוע.

מה קרה לבימיו, אינני יודעת. הנישואים, מכל מקום, התפוצצו, יחס ניגשו לרבות מיד כשהם חזרו עכשיו ארצה. בשביל תמי יהיו אלו גירושין מספר 2, ובכך היא משיי-נה את אחותה, שהיא עדיין רווקה.

ומאחר שפרידה מאשה היא אף פעם לא מאורע מסתחף — מלבד במקרים שהיא כן — שחפס עכשיו צביקה נישואים בחברתה

תמי רמון

של חברה לגורל — **רינה ברכה** הי-יפהייה, שהיתה ידוהתו של **טדי שאר-לי**, הגיס של **מרני שאולי**, ועמדה כבר ארטרטו להתנתק איתה, ובסוף זה התי-פוצץ, והיא נטשה לאמריקה להירגע. ועכשיו היא חזרה משם, וממשיכה לי-הירגע יחד עם צביקה.

שניים שניים - לפי התור

בבית. פריטים לדוגמה: מכונית לה, מכונית לבעלה. שתי טליוויזיות, אחת בסלון, אחת בחדר השינה. שמלות של **גרעין אופרזון** (רק לאשה). שערן זהב שעלה יותר מ-1,800 ל"י (לבעל). וכי, וכי. איך זה, אתם שואלים?

לא. לא. התשובה איננה שצריך לדעת להסתדר עם המשכורת. התשובה טמונה בפרטש מלאי נוסף, שבו אין המשפחה מתגאה ברבים, למרות שגם האשה וגם הבעל יודעים עליו. אני מתכוונת לשני המאהבים של האשה.

היא — עיתונאית במעריב. לא במשכורת, אלא פרי-לנסרות. שורה — גרוש, שורה — גרוש, יעני. אם אתם מאלה שקוראים כל מילה בעיתון, בטח נתקלתם גם בשם שלה. אבל לא זה מה שחשוב.

בעלה — גם הוא עיתונאי. במשכורת אמנם, אבל בעיתון קטן. גם המשכורת קטנה.

ככה שבין שניהם, הם מביאים הביתה די מעט, בסוף החודש. לא בושה, כמו שאומר טופול, אבל גם לא כבוד גדול. ולמרות זאת — לא תאמינו ממה מורכבת רשימת המלאי שלהם